

Nationaløkonomisk Forening.

Lørdagen d. 29. Marts holdt Foreningen Møde i Industriforeningens Foredragssal. Hr. Folketingsmand **F. Bajer** holdt det foran aftrykte Foredrag om *Sundets Betydning for Norden*. Efter Foredraget tog Foreningens Formand, Etatsraad **Levy** Ordet og bemærkede, at Hr. Bajer i sit Foredrag havde berørt adskillige Spørgsmaal, særlig militærpolitiske, der maatte siges at ligge udenfor den nationaløkonomiske Forenings Formaal og som derfor ikke kunde ventes diskuterede her. — **Bajer** bemærkede dertil, at han kun æskede Foreningens Mening med Hensyn til Sagens økonomiske Side, men at han i sit Foredrag ikke havde kunnet undgaa at berøre ogsaa den militærpolitiske Side, da det Handelspolitiske og det Militærpolitiske her var saa nøje sammenknyttede. — Med Hensyn til Sundets Betydning som Handelsvej udtalte Grosserer **Sigfred Goldschmidt** derefter, at det ikke vilde være rigtigt uden Videre at gaa ud fra, at Sundet i denne Henseende vilde bevare sin nuværende Stilling eller endog fremdeles gaa videre i samme Retning som hidtil; thi der kunde komme Faktorer frem, der væsenlig vilde forandre Situationen. Naar Tyskerne fik bygget den paatænkte brede og dybe Nordse—Østersø-Kanal, kun 14 Mil lang, der skulde udmunde ved Kiel, vilde den sikkert medføre meget indgribende Forandringer i Sundets Stilling som Handelsvej, da det aabenbart i mange Tilfælde vilde vise sig langt bedre for Skibene at gaa gennem Kanalen end ad den lange og

farlige Vej omkring Skagen. Naar man kjendte den Energi, hvormed Tyskerne forstod at arbejde paa Realisationen af deres Planer, vilde man neppe kunne tvivle om, at Planen vilde blive til Virkelighed. Paa det Omslag i de danske Farvandes kommercielle Stilling, der vilde følge deraf, burde man i Tide forberede sig. Og ikke blot selve den danske Handelsstand, men ogsaa Regeringen burde træffe sine Forholdsregler. Navnlig maatte Regeringen se at skaffe Handelen Lettelser i Told- og Skibsafgifter, sørge for en god Belysning af Farvandene, for Anlæg af en Nødhavn i Jylland, for forbedrede Havneforhold ved Kjøbenhavn. Ved saadanne og lignende Forholdregler maatte man se at modvirke de Virkninger, Kanalen ellers kunde have for vor kommercielle Stilling. — Lige overfor Grosserer Goldschmidts Udviklinger bemærkede **Bajer**, at han ikke havde været blind for Betydningen af, at den omtalte Kanal anlagdes; men han mente, at man fra dansk Side gjorde bedst i ikke at tale for højt derom, og han saa forøvrigt i den nævnte Plan en Opfordring for os til efter Evne at udvide Sundets Betydning. — Etatsraad **Levy** udtalte, at der ingen Grund var til ikke at tale højt om Kanalprojektet, — en gammel bekjendt Sag, som man endnu ikke var bleven enig om. Den Vægt, **Bajer** ved denne Lejlighed havde villet tillægge det Store Nordiske Telegrafselskab, var overdreven. Hvor tiltalende Neutralitetstanken end var, burde man dog vogte sig for ved Bedømmelsen heraf at tillægge de af **Bajer** berørte Forhold i Fortiden for stor Vægt. Landenes og Nationernes Stilling var nu en ganske anden end tidligere.
